

PRENUMERATA:

Miesięcznie we Lwowie

1) 500 Mkp. z dostawą

d: *Kraków*
z: *Janisz*
l:
p:

500 MKP.

Konto czekowe
P. K. O. 140.561.

KURJER LWOWSKI

wychodzi codziennie o godzinie 6 rano.

Ceny ogłoszeń:

Za wiersz milimetrów wynosi: Zwyczajne za tekstem 200 Mk. Nadzwyczajne 300 Mk. Nekrologia 500 Mk. Na pierwszej kolumnie 1000 Mk. Przedkronik i w rubryce „Kalendarz” 900 Mk. Po kronice i komunikaty 800 Mk. Drobną ogłoszenia za każdy wiersz 70 Mk. w rubryce kupno i sprzedaż, matrymonialne i k. re. pendencja prywatna za każdy wiersz 80 Mk. Paktu na kolumnach tekstowych po 800 Mk. za wiersz milimetrów, zwrócić do redakcji. Ogłoszenia zagraficzne o 50 proc. drożej.

REDAKCJA ul. Ossolińskich I. 15. ADMINISTRACJA ul. Chorążczyzny I. 26. — Redaktor przyjmuje między godziną 5—6. — Adres telegr. „Kurjer” Lwów. —
Rekopisów nie zwraca się. — Telef. redakc. 19. Od 10 wieczór telefon 874.

Nakładem Spółki Wydawniczej „Kurjera Lwowskiego”.

Redaktor naczelny: Dr. Włodzimierz Jampolski.

Pięćdziesiąt lat przy publicystycznym warsztacie. Jubileusz redaktora Zygmunta Frylinga.

Lat pięćdziesiąt — to okres czasu niemały. Lat pięćdziesiąt czynnego, pracowitego życia — to powód uzasadniony do ujęcia minionego okresu spokojnym, zadowolonym spojrzeniem. Pięćdziesiąt lat wytrwałej, pełnej poświęcenia pracy na jednym i tym samym, publicznym, a trudnym posterunku — to tytuł do wdzięczności i zasługi, domagającej się publicznego podniesienia i uczczenia.

Znajdujemy się w tem niezwykle miłym położeniu, że w naszym najbliższym gronie redakcyjnym mamy takiego człowieka, o którym dziś pisać nam wypada z prawdziwą radością i dumą i szczerem wzruszeniem. Redaktor Zygmunt Fryling, od lat blisko czterdziestu członek redakcji naszego pisma, od r. 1918 członek naszej spółki wydawniczej, obecnie członek jej zarządu, obchodzi w tym roku pięćdziesięcioletni jubileusz swej publicystycznej działalności.

Rzadko zaiste — i coraz rzadziej niestety — zdarza się pracownik, któryby tak wyłącznie umiłował swój zawód, któryby wszystkie swe siły, wszystkie myśli, całą swoją niespożyta, zawsze młodą energję, inwencję i inicjatywę oddał mu na usługi. Tak pracować, tak przywiązać się i tak do późnego wieku dotrwać w młodzieńczości ducha i zapału potrafią tylko ludzie starego pokolenia.

Zygmunt Fryling może o sobie z dumą powiedzieć, że był tylko dziennikarzem — a był i jest nim — całą duszą. A dokoła tego ofiarnego trwania przy warsztacie skupił się cały szereg publicznych i społecznych wysiłków, które zapewniły Mu rozgłos i znaczenie i poza terenem właściwej Jego działalności, uczyniły Go działaczem i dziennikarzem, znanym i cenionym w całym państwie.

My, koledzy w pracy redakcyjnej, wiemy najlepiej, ile żywotności i energii wkłada w pełnienie obowiązku, traktowanego z fanatyczną sumiennością; jak wysokie pojęcie ma o etycznym i społecznym posłannictwie dziennikarza, które bez reszty realizuje w życiu; jak każda myśl i każda chwila poświęcone są umiłowanemu zawodowi, traktowanemu w charakterze jednej z najważniejszych funkcji społecznego, narodowego życia.

Ten dziś blisko 70-letni człowiek jeszcze przed kilku laty do rana przesiadywał przy pracy; latami całami nie pozwalał sobie nawet na tydzień wakacji, nawet złożony niemocą z narażeniem zdrowia zrywał się, by powrócić do redakcji. Wiecznie młodym, skrętnym, gwarem i ruchliwością zapożnia redakcję i administrację,

zaglądając czujnie w każdy zakątek naszej działalności.

A ci, co się z nim zetknęli na nieprzeliczonych terenach publicznej, społecznej, humanitarnej i zawodowej działalności, wiedzą dobrze, ile bezinteresownego trudu, ile pomysłowości i energii wkłada w każdą dziedzinę zbiorowego działania, jakby niespożyta jego energja ustawicznie nowych domagała się prac i terenów ekspansji.

I dlatego jubileusz działalności Zygmunta Frylinga jest radosnym, wzruszającym wydarzeniem dla nas najbliższych towarzyszy redakcyj-

nej pracy; jest niem dla wszelkich płacówek pracy publicznej, w których brał udział; jest niem dla miasta, z którego życiem i rozwojem sprząga swoje nazwisko nierozzerwalnymi węzłami, a odbije się głośnie echem w całej prasie polskiej, która zna i ceni nazwisko Jubilata.

Zyczymy Mu z głębi serca, by w pełni zdrowia i sił żył, działał i pracował najdłużej ku pożytkowi sprawy wspólnej, ku pełnemu własnemu zadowoleniu, zharmonizowanemu z przywiązaniem i szacunkiem wszystkich towarzyszy, uczestników i świadków tej wielkiej, niezmiennej, długotrwałej, a mawsze młodej pracy!

Szkic życia i działalności Jubilata.

Zygmunt Fryling urodził się w Stanisławowie 1 lipca 1854, skąd po ukończeniu gimnazjum, przeniósł się na Politechnikę do Lwowa, a w r. 1873 jako student rozpoczął pracę dziennikarską w „Dzienniku Polskim”, redagowanym przez Lama i Rewakowicza. W r. 1875 został stałym współpracownikiem „Ojczyzny” założonej przez Gołemberskiego i Miłowicza. Następnie przez pewien czas wydawał tygodnik „Gazeta Świąteczna” a później „Ekonomistę”. Powróciwszy do „Dziennika Polskiego” redagowanego wówczas przez Liberata Zajączkowskiego, rozpoczął pisywanie korespondencji do pism warszawskich, poczem w roku 1879 przeniósł się do Warszawy, gdzie przez dwa lata współpracował w „Gazecie Handlowej” i w „Echu”, Z. Sarneckiego. Tam założył wspólnie z Aleks. Reichmanem Agencję telegraficzną dla obsługi prasy warszawskiej, którą po półtorarocznym istnieniu rozwiązano z nakazu generał-gubernatorstwa. W r. 1880, powróciwszy do Lwowa, nie zaniedbał dalszych stosunków z prasą warszawską, przysyłając jej korespondencje i telegramy. W roku 1881 po zamordowaniu cara Aleksandra II wysłany przez „Gazetę Narodową” i budapeszteński „Egyetemes” do Petersburga, pisywał stamtąd o sytuacji w Rosji.

W r. 1884 zaangażowany przez Rewakowicza do „Kurjera Lwowskiego” pracuje w nim do dziś dnia, z przerwą 3-letnią od r. 1887 do 1890, w którym to czasie był członkiem redakcji „Gazety Narodowej”, wydawał również wraz z Starklem i dr. Grekiem „Trybunę”. Przez dziesiątki lat aż do wojny był w „Kurjerze Lwów.” sprawozdawcą z lwowskiej Rady miejskiej i Izby sądowej. Dawniej pisywał o teatrze i propagował myśl umiastowienia lwowskiego teatru. Obowiązki korespondenta „Kurjera warszawskiego” spełniał przez lat 35 a także zasilal telegraficznymi wiadomościami prasę wiedeń-

ską, węgierską i czeską, i dużą zasługę położył około utworzenia we Lwowie telegraficznej linii wiedeńskiego Biura korespondencyjnego. — Od chwili powstania we Lwowie oddziału warszawskiej Agencji wschodniej jest jej kierownikiem.

Oddając się pracy dziennikarskiej dbał zawsze o wszystkie sprawy związane z zawodem publicystycznym, który ukochał i pragnął widzieć na jak najwyższym poziomie. Uczestniczył w międzynarodowych zjazdach dziennikarskich i rozmaitych delegacjach, a obecnie w okresie powojennym w zjazdach polskich dziennikarzy i na drugim takim zjeździe w Warszawie rzucił myśl utworzenia Izby Dziennikarskiej dla podniesienia i ochrony zawodowej godności stanu dziennikarskiego. Myśl ta przeobleczoną została następnie w poselski projekt ustawy, wniesiony do Sejmu, projekt ten jednak nie doczekał się ostatecznego załatwienia. Jubilat jest jednym z najdawniejszych członków warszawskiej Kasy Literackiej i warszawskiego Towarzystwa Literatów i dziennikarzy, a we Lwowie dał inicjatywę do zawiązania Syndykatu dziennikarzy polskich, w którym pełni obowiązki wiceprezesa.

Mimo wyteżonej pracy zawodowej i spraw z dziennikarstwem związanych nie zaniedbywał działalności na polu społecznym i kulturalnym. Wielką siłą i energję włożył w dawniejsze Koło lit. art. i w dzisiejsze Kasyno i Koło lit. art.; gorliwie zajmował się sprawą „Dzieci na wieś” i jego to głównie zabiegom i interwencji przypisać należy wyjednanie w Warszawie u Rządu na ten cel pokazowego w r. 1919 zasiłku w kwocie Mkp. 5 milionów. Długi czas pełnił obowiązki członka zarządu Kasy chorych miasta Lwowa — a obecnie zasiada w Radzie Nadzorczej zastępczego Zakładu pensyjnego, gdzie swoją indywidualnością i wytrwałością doprowadził do wielu korzystnych zmian i ulepszeń.

Zamiary i skutki.

ROGLĄDY P. PREMIERA I MARSZAŁKA SEJMU.

(Od naszego korespondenta).

Warszawa, 5. kwietnia.

Dn. 30. stycznia 1923 roku prezes ministrów p. Sikorski wystosował list do marszałka Sejmu p. Rataja. Po bardzo przekonujących wywodach wstępnych premier proponował ujęcie pracy sejmowej w pewien program i oświadczył, że normalny rozwój stosunków w Rzeczypospolitej wymaga, aby w okresie przedświątecznym załatwiono „1. ustawy skarbowe i gospodarcze (podatkowe), udoskonalenie stanu sądownictwa, organizacji kolei, poczt, telegrafów, telefonów i innych przedsiębiorstw państwowych, 2. ustawy o ochronie władz i ładu publicznego, oraz ustawy niezbędnej do uzupełnienia niektórych przepisów organizacyjnych (o powszechnej służbie wojskowej, o stosunku prawnym władz państwowych w województwie śląskim, o inspekcji pracy i opiece społecznej) 3. ustawa o uposażeniu urzędników państwowych, 4. ustawy agrarne.

Do drugiej grupy, której parlamentarne załatwienie byłoby pożądane w ciągu sesji wiosennej, rząd zalicza 1) ustawy o organizacji wsi, o samorządzie powiatowym, wojewódzkim i miejskim, 2) ustawy o ustroju administracji państwowej i podziale administracyjnym państwa, o izbach handlowych, przemysłowych i rzemieślniczych.

„Marzyłem cudnie — srodze mnie zbudzono“. Bo oto przy zamknięciu sesji przedświątecznej z wywiadem wobec Szanownego Kolegi z „Kurjera Polskiego“ wystąpił p. marszałek Rataj.

Na wstępie uważał za stosowne zaznaczyć, że nie uznaje podziału prac sejmu na sesję zimową i letnią „Pierwsza sesja nie jest jeszcze ukończona... zakończy się przypuszczalnie 15—20 czerwca“. Dalej idzie kwalifikacja prac sejmowych. „Muszę powiedzieć, że sejm pracował niesłychanie wytrwale, chwilami aż za pilnie — bo gorączkowo“. Ale...

„Miałem nadzieję, że jeszcze przed świętami uda się przeprowadzić przez sejm wszystkie sprawy mające związek z sanacją skarbu. Nie dało się...“ I znowu „nakreśliłem sejmowi następujący program prac 1) podatek gruntowy... 2) podatek majątkowy, którego projektu jeszcze rząd nie złożył, lecz zapowiedział go 3) ustawa o sanacji finansów i wreszcie 4) preliminarz budżetowy. Ponadto chciałbym ze spraw ważniejszych przeprowadzić w okresie przedwakacyjnym sprawy wojskowe. Pierwotny mój plan,

w którym mieściła się na I-ą sesję ustawa o samorządzie wszystkich stopni, nie będzie mógł być według wszelkiego prawdopodobieństwa wykonany już choćby dlatego, że projektów tych ustaw jeszcze niema“.

Tyle p. marszałek. Zrobiliśmy podkreślenia dlatego, aby uwypuklić, że p. Rataj mówił o swoich projektach planach itd. O zamierzeniach sejmu jako takiego, nie było mowy. Bodaj, że istnieje tylko jedno — rozjechać się około 15—20 czerwca. Niestety — to za mało.

Trudno też nam podzielać opinię p. Marszałka, co do wydajności prac sejmu. Jest ona pomimo wszystko nad wyraz nikłą — choć rzeczwiście gorączkową. Faktem jest, że sejm nie dokonał tego, co miał obowiązek dokonać — a ze słów p. marszałka widać, że nie ma i dobrej woli po temu. Sejm jest niewolnikiem pewnych norm obradowania, pozwalających na pewien stopień napięcia pracy, którego zwiększyć nie może nic, nawet poczucie konieczności państwowej. W izbie całej niema człowieka, który nie wie, jak drogi jest każdy dzień dla sanacji skarbu — ale... „nie udało się!“ W Polsce całej może nie znaleźć się człowieka, który by nie czuł, że anarchji w naszym życiu samorządowym i administracyjnym nareszcie trzeba kres położyć, że postępowanie państwa z urzędnikami koliduje już ze zwyczajną uczciwością „nie udało się“.

Na to „nie udało się“ niema odpowiedzi.

A może jest? Bo jednak odbyto dużą ilość posiedzeń — nieomal zupełnie bezpłodnych. P. marszałek usiłował nawet skrócić je. Ograniczał przemówienia. Sejm nakładał kagańce na mniejsze stronnictwa, przerywając dyskusję, co zresztą nieraz wypadło z istotną szkodą dla państwa — ale to nic nie pomogło.

I oto staje przed nami pytanie, czy naprawdę nie można było by części znacznej posiedzeń sejmowych przenieść na pismo. Czy naprawdę koniecznym jest odczytywanie tych wszystkich exposés, poprzednio napisanych a potem studjowanych na podstawie stenogramów? Czy naprawdę nie mogły by zastąpić popisów retorycznych poszczególnych mężów zaufania klubów — oświadczenia składane na piśmie do protokołu?

(Co do propozycji tych możnaby mieć wątpliwości. Red.)

Mównica parlamentarna dobra była wtedy gdy służyła do czegoś więcej niż do wygłaszania oracji pro foro externo, gdy naprawdę z niej przekonywano. I dziś nie mało jest spraw, które doraźnie, żywym słowem ubić można — ale lwia część naszych posiedzeń zajmuje to, co mogło by pozostać w pisemnych orędziach i odpowiedziach. Zrobiliśmy niezły początek wprowadzając interpelacje na piśmie. Trzeba tą drogą

iść dalej; trzeba z całą pilnością wyodrębnić to, co komisje opracowują od tego co sejm na plenum ma czynić i jeszcze tego, co w korespondencji winno pozostać, bez jakiegokolwiek naruszenia praw immunitetu.

Nie tradycje, ale realne potrzeby życia winny rozstrzygać — wtedy znajdziemy łatwo taką formę pracy parlamentarnej, której wydajność niezbędna dla normalnego rozwoju państwa przestanie być tylko „marzeniem cudnym“.

Końcowy ustęp wywiadu współpracownika „Kurjera Polskiego“ z p. marszałkiem Sejmu poświęcony jest stosunkowi sejmu do rządu. „Da się (on) ująć negatywnie — mówił p. Rataj — rząd nie jest organem sejmu... sejm nie jest organem rządu“... Tak. To jasne.

P. Sikorski pilnuje, aby rząd nie był organem sejmu, a p. Rataj nie dopuszcza, aby sejm został organem rządu. I jedno i drugie — jak słusznie zaznaczył p. Rataj — dla dobra państwa.

To negatywne określenie jednak nie wystarcza. A że nie wystarcza istotnie dowodzą choćby te sprzeczności, które rzucają się w oczy przy czytaniu listu szefa rządu z 30. stycznia, i wywiadu marszałka sejmu w końcu marca — sprzeczności w której można by się było dopatrzeć nawet momentów polemicznych — niezdrowych i bardzo szkodliwych.

To wszystko prawdopodobnie będzie rozważone u pana prezydenta Rzeczypospolitej w Spale. Może i te sprzeczności się wyrównają jakoś.

Adam Uziembło.

Przegląd światowy.

NOWY TRYK MONARCHISTOW NIEM.

(B) W Niemczech toczy się wiele procesów przeciw osobom, należącym pod poszczególnych „Mordcentrali“. Monarchistycznie nastrojone władze bawarskie wpłynęły na ministra sprawiedliwości Heinrego, by wszelkie przesłuchania oskarżonych i świadków odbywały się w sądach bawarskich. Prasa nacjonalistyczna oczywiście oburza się na to i widzi, w tem nowy tryk monarchistyczny, który miesza się wprost w kompetencje sądów centralnych.

OFENZYWA NIEMIECKA PRZECIW NASZYM KRESOM ZACHODNIM.

(B) Dwie organizacje monarchistyczno-sowiniistyczne, a mianowicie:

„Die vereinigten Verbände heimattreuer Oberschlesier“ i „Reichsverband heimattreuer Ost- und Westpreussen“ połączyły się w jedną całość. — Nowe zjednoczenie ma na celu ochronę niemieckości, przeciwko „uroszczeniom“ polskim.

Oczyrna dalekiego potomka.

Rainer Marja Rilke: Śpiew o miłości i śmierci Kornela Krzysztofa Rilke. Przekład Idy Wieniewskiej. Lwów — Poznań 1922. Nakładem Wydawnictwa Pełskiego.

Rilke posiada dziwny a niepospolity talent łączenia plastyczności rzeźby z precyzyjną muzyką słowa. Postacie jego dzieł to uduchowione rzeźby — kute słowem, wzorowane na mocarnym Rodinie. Był bowiem najwierniejszym z jego wiernych, a jak dobrym znawcą, dowodzi najlepiej jego utwór o sztuce Rodina, dający związała ale genialną wprost charakterystykę rzeźbiarza.

Jak twórczość Romain Rollanda ściśle złączona z uwielbieniem Bethovena ma w sobie wybitne pierwiastki muzyczne tak i „Śpiew o miłości i śmierci“ jest jakby stylizowaną rzeźbą powstałą z muzyki słowa. Częste prześciana prozy poważnej, jędrnej o tonach mocnych, męskich, lub owianej smętkiem zadumań w rytm tajny, kipiący życiem nito puchar przelewający się po brzegi, ten styl nierówny a zajmujący stanowi niezwykle trudności dla tłumacza. A orzecież pociągał ku sobie, głównie dusze poetyczne, wrażliwe na mgliste piękno utworu.

Bardzo dobrą jest parafraza Stanisława

Maykowskiego, czego nie można powiedzieć o przekładzie p. Henryka Grubera, któremu zarzucano zbyt swobodne poczynanie sobie z oryginałem i popadanie w trywialność. Jakim jest przekład J. Wittlina nie wiemy, bo jeszcze nie ukazał się w druku. Jak widzimy trzeba było właściwego przekładu, któryby wierniej oddał piękno „Śpiewu“. Zadania tego podjęła się p. Ida Wieniewska i trzeba przyznać, że wywiązała się z niego doskonale.

Dlaczego wybrała ten utwór właśnie, a nie inny?

Wybór padł na motyw, któryby obudził żywy oddźwięk we wszystkich epigonach światowej wojny; przekład powstał, gdy nie przebrzmiały jeszcze hasła bojowe, gdy za wszechwładną „Panią szli chłopcy malowani“ i gdy to tysiące bohaterów podobnych junakowi z Langenau kosiła sławna śmierć... Jak u junaka z Langenau krótkie były ich upojenia miłosne, krótkie życie, chwalebna śmierć. I po nich płakały oczy kobiet...

Te ogólnie ludzkie uczucia, miłosny szal, bohaterstwo, cierpienia wywołane tęsknotą za domem rodzinnym i świętym słowem „matka“, a wreszcie skon na polu walki, zawarł Rilke artystycznie w swym utworze. Jakby w ramach prologu i epilogu rozgrywa się przed czytelnikiem dramat młodego junaka.

Pani Wieniewskiej należy się gorąca podzięką za przyswojenie naszej literaturze ta-

kiej perełki. Wczuła się znakomicie w utwór pociągający ją tematem a zarazem odpowiadający jej artystycznemu temperamentowi. Władza bowiem językiem bogatym a wykwinnym i najchętniej tłumaczy utwory, w których trzeba nieco walczyć z trudnościami, a nie kroczyć linją najmniejszego wysiłku (np. utwory H. Hoffmanna).

A trudności w „Śpiewie“ stwarzają przede wszystkim alliteracje, powtarzające się niemal w każdym zdaniu, a których w języku polskim nie można zawsze użyć. Nie można ich też pominąć ze względu na to iż one właśnie stanowią charakterystyczną cechę artyzmu Rilkego. P. Wieniewska intuicją wyczuła zawsze, gdzie alliterację można zastosować a gdzie pominąć lub prześunąć bez szkody dla piękności przekładu.

Na dowód znakomitego zachowania nastroju i alliteracji: Jedziem, jedziem, jedziem dzień i noc, dzień i noc. Jedziem, jedziem, jedziem. A męstwo tak się unęczyło już...

Lub... po tyłu pustych, podłych nocach w polu: łózka

„Krótkie są modły w łózku.

„A jest tam ktoś, który ośniony przepychem onym marzy, że mara go mani...“

Przesunięcie alliteracji tam, gdzie w oryginalnej jej niema, ale gdzie konieczna jest dla zachowania nastroju:

...A potem śpiewa pieśń starą i smutną..

DEMILITARYZACJA NADRENI I BUTA NIEM.

(j) Lloyd George propaguje żywo demilitaryzację Nadrenji. Uważa on, że należałoby pozostawić Nadrenję pod kontrolą Ligi Nar., która wykorzystaby nadzór bądź pomocą miejscowej policji niemieckiej (!) bądź policji międzynarodowej, do której wchodziłby też Francuzi i Belgowie. Projekt przewiduje kontrolę kolei żelaznych i fabryk mogących wytwarzać materiał wojenny. Ponieważ sprawa kontroli Renanji łączy się ze sprawą odszkodowań, Liga Narodów musiałaby przyjąć gwarancję, że Niemcy wypełnią zobowiązania. Zniesienie jednak okupacji koalicyjnej i W. komisariatu musiałoby nastąpić, gdy Niemcy dałyby słów dobrej woli spłaty, byłoby to również koniecznym warunkiem przyjęcia ich do Ligi Narodów. Traktat gwarancyjny Ligi Narodów zapewniłby bezpieczeństwo Francji przyrzekając jej prawa w razie zaatakowania przez Niemcy. Liberali i socjaliści angielscy popierają projekt, — Opinia francuska pochwalając w zasadzie myśl demilitaryzacji pod kontrolą Ligi stwierdza, że Liga nie ma dotąd odpowiedzialnej organizacji i sily egzekutywnej i nie przedko mieć ją będzie.

Natomiast Berlin niezwykle żywo interesuje się projektem Lloyd George'a. Różne osobistości niemieckie dyskutowały na ten temat z — „Daily Chronicle“. Zarzuty niemieckie są na ogół jednobrzmiące. Obawiają się Niemcy zaostżenia projektu przez Francję oraz żądają zupełnej równości w traktowaniu Francji i Niemiec, a mianowicie gwarancji międzynarodowej przede napażdem francuskim i demilitaryzacji oraz oddanie pod kontrolę Ligi Narodów Alzacji i Lotaryngii!!!

Jak widzimy Niemcy nie tracą buty i nie chcą uznać się za zwyciężonych.

Z prasy czeskiej.

(sp.) „B. Z. am Abend“ czeski dziennik w jez. niem., wychodzący w Preszburku, umieszcza 4. bm. artykuł wstępny o ugodzie polsko-czeskiej, wychodząc z stanowiska, że obie republiki potrzebują się porówni nawzajem.

Czytamy tam: „wird heute nach der Lösung der ostgalizischen Frage sicherlich auch jeglicher Verdacht gegenüber der Tschechoslovakie in Krakau und Lemberg schwinden. Es ist an der Zeit, dass die Jaworzynafrage aus dem politischen Leben Polens und der Tschechoslovakie verschwindet“.

Do słów tych możemy tylko dodać i z naszej strony najgorętsze życzenie, aby zniknęły substraty nieufności sąsiedzkiej. Znamiennie, że „B. Z.“ uspokaja swych czytelników, iż mimo legendy o większości prawicowej, w Polsce rządzi demokracja, która daje gwarancję dotrzymania zobowiązań o prawach mniejszości. Kwestja

„Zaś nogi rwą się w dziedzińcu zziąjanym bełkotem...“

Niepodobna wyliczyć wszystkich dobrze stosowanych alliteracji, podane wyżej mają być tylko przykładem umiejętnego użycia w przekładzie wszelkich środków artystycznych.

P. Winiewska wniknęła bardzo dobrze w tekst i chwyciła rytmikę utworu, oddaje zgodnie z oryginałem już to twardy męski ton już też miękka a śpiewna proza, przechodząca nagle w rytm taneczny. Przejścia są tak subtelne, że czytelnik często dopiero po chwili spostrzeża, jak go unoszą fale muzyczne...

Być może, że odczuwają to bardziej ludzie należący do typu słuchowców, ale czytając niektóre miejsca oryginału lub przekładu traci się świadomość czytania prozy, natomiast słucha przepięknego śpiewu.

W tem oczywisty tryumf poety, bo celem jego było właśnie wywołanie wrażeń muzycznych a dowiódł tego i tytułem. Najlepszym może przykładem przejścia prozy w rytm taneczny jest opis uczy, tyle w nim żywiołoci czarownej krasy, iż każdy z największą rozkoszą odczyta kilkakrotnie te miejsca:

...Uczę się wszczęło. A w święto się przebieżgnęło, nikt nie wie jak. Wysoko chwiał się płomień, brzęczały głosy, wśród oszołomień sławońiły pieśni z błysku i szkła — aż się namięt wywinał takt i wysnuł płas. I wszystko

wsch.-galicyjska została rozwiązana pomyślnie dla Polski dzięki lojalnej postawie Benesa, mówi „B. Z.“, i tu pisze, co warto zapamiętać. Przypomina, że po rozstrzygnięciu kwestji wsch. granic wybuchł w Polsce spór partyjny o — zasługi: Skirmunt — Zamoyski, czy Sikorski? Słowy temi zaznacza organ czeski, że w Polsce jest zamęt partyjny, zaciemniający najjaśniejsze zdarzenia; a mimo to Polacy przyznali zgodnie, że stanowisko Cz. S. R. było poprawne. Artykuł ten cały świadczy, ile nam złego robią zagranicą niepowołani propagandyści partji.

Ze spraw ruskich.

(y) Zjazd radykałów. 1. bm. odbył się we Lwowie zjazd „Ukr. radyk. partji“, stronnictwa, które w narodzie chłopskim mogło wyrósć na potężne ugrupowanie, przeciwstawiające ideologję ludową nacjonalizmowi i socjalizmowi, ale upadło, głównie z powodu niedojrzałości i zaciętrzewienia swych kierowników. Władze partyjne obrano z tych samych ludzi, którzy dotąd wskrzeszali zupełnie obumarłe komórki partyjne (dr. Makuch prezes, zastępcy dr. Lew Baczyński i Rogucki, sekret. dr. Sałahub). Kongres uchwalił szereg rezolucji, które po największej części uległy konfiskacie (domyśleć się łatwo dlaczego). W pozostałych nawołuje się do łączności z Wołyniem, Podlasiem, Polesiem i Chełmszczyzną (stała nuta obecnie u Rusinów), oraz protestuje się, aby dla „wyzwolenia z niewoli sąsiedzkiej oddać Ukraińców na pastwę drugim sąsiadom“.

Wywrotowa robota opozycji rumuńskiej.

Dążność do obalenia gabinetu Bratianu.

Kraków. (Tel. wł.) (j) Wiadomości jakie nadszły z Bukaresztu o ostatnich rozruchach należy tłumaczyć w ten sposób, że opozycja, która ostatnio rozwinęła szeroko zakrojoną akcję, celem obalenia gabinetu Bratianu rozstała z granicę tendencyjne wiadomości, aby w ten spo-

Akcent ten zwraca się przeciw opętanym zakusom endecji „trudowej“, która stale kieruje kurs swój na — Charków. „Hrom. Hołos“, organ URP., wprost nazywa bolszewizowanie Rusinów gal. — chwytaniem brzytwy!

Burżu-Azja. Przemyski organ „inteligentów“ ruskich „Ukr. Hołos“ raczył zdjąć przyłbicę z siebie. Pisze, że narody Wschodu ostatecznie złącza się dla walki wyzwoleniczej od wpływu Zachodu, a to wszystko dlatego, że kupieccy faryzeusze z Ententy przyznali Wsch. Galicję Polsce. Czyli raz otwarcie: nie tylko moskiewscy bolszewicy, ale i nasi zacni księżulkiwie i profesorowie śnią o wawrzynach — Dżyngis-chana. Napierod, rebiała!

Gmina prawosławna we Lwowie. Przy ul. Franciszkańskiej jest cerkiew gr.-orient., która przed wojną należała, siłą rzeczy, do najbliższej czernowieckiej djecezji ortodoksów. Obecnie, z ramienia władz, objął parafję lwowską gr.-orient. O. Włodzimierz Hackman i rozlepił ogłoszenie, że paschalne nabożeństwo odbędzie się w języku polskim i rumuńskim. Ostatni „Russkij Hołos“ wystąpił tak ostro przeciw objęciu tej partji przez Rumunów, że aż skonfiskowano ten numer. Zwraca się tam uwagę, iż we Lwowie żyją dwa tysiące Rosjan („russkich“), którzy pozbawieni są pieczy duchowej. (?)

Niezależny organ polityczny ukraiński pojawił się we Lwowie dwutygodnik p. t. „Zahrawa“ (Zarzawie). Redaguje dr. Doncow, znany znakomity publicysta z Ukrainy. Omówimy „Zahrawę“ później.

O zupełne zgnębienie Niemiec.

Prawica francuska żąda zajęcia Hamburga i Bremy.

Berlin. (Pat.) Paryski korespondent Acht Uhr Abendblatt donosi swemu piśmie, że blok narodowy domaga się od Poincaré'go definitywnego pogiębienia Niemiec. Ponieważ nad Ruhrą nie można zadać Niemcom ciosu zasadniczego przeto trzeba

zadać im ten cios tam, gdzie znajdują się niemieckie centra handlowe tj. w Hamburgu i Bremie. — Korespondent dodaje, że Anglja nie sprzeciwiłaby się zastosowaniu tych środków

porwał tan. Niósł się wśród komnat nito loskot fali, w szczęścia spotykań i w żalach żegnania, w szale szukania i odnajdywania, blaskiem upojny i z blasku ślepący i na powiewach letnich bujający, które z rozgrzanych sukien kobiet tchną.

Z ciemnego wina i z tysiąca róż szumiąc godzina płynie w nocy sen...

Kto porówna oryginał z przekładem, przekona się najlepiej jak bez zarzutu oddane wszystko co Rilke chciał wyrazić, a stało się to dzięki wielkiej zdolności p. Winiewskiej wnikania w tekst. Już ze wstępu napisanego jasno, zwięźle a podkreślającego wszystkie cechy stylu Rilkego widzimy, że niema dla p. Winiewskiej tajemnic w twórczości i artyzmie autora.

Są wprawdzie nieliczne usterki ale pochodzą zapewne z nieuwagi:

Światłem osoblivem, a nie — „własnem“.

W opisie pożaru powinno być szalejący (scilicet pożarem) budynek, a nie „szalony“.

Ważniejszą jest usterka osłabiająca nieodpowiednim doborem wyrażen siłę obrazu.

Np. w opisie krzyku kobiety wśród ciszy nocnej. Rilke uwydatnia tu dwa przeciwieństwa: ciszę miesięcznej nocy na równinie i nagły krzyk rozdzierający tę ciszę. Wyraz krzyk, krzyk, powtarzający się ciągle w tej swrotce a czyniący z niej jeden wielki, potężny krzyk, zastąpiono w tłumaczeniu słowem „drzy“, „wbija weń syk“.

To mojem zdaniem jest wbrew intencji autora i osłabia siłę obrazu.

W błąd wprowadza też czytelnika tłumaczenie „miecz o miecz szczęka“, bo tu niema jeszcze mowy o potyczce.

W oryginale Kornet przelatuje obok swoich jak krzyk, ale niema mowy o „tratowaniu“ swoich.

Oslabiono też w przekładzie obraz trwogi i alarmu z powodu pożaru. W przekładzie: „du-dnią bębny“. Należało raczej „zadrzały bębny“.

Wszystkie te jednak odchylenia od oryginału nie nie znaczą wobec przewagi przepięknych miejsc przekładu. Co do szaty zewnętrznej uważam format za zbyt duży, należało raczej zachować małą ósemkę oryginału. Ozdobienie rycinami jest dobre, o ile artysta postępuje śladem myśli autora — niestety Kornet Rilke na każdej podobnie inaczej wygląda, a na ławce w parku stanowczo nie w duchu Rilkego. Gdyby wszystkie ryciny wypadły podobnie jak na okładce tytułowej subtelny Francuzik z kwiatami, byłoby dobrze, ale wobec tego, że tak nie jest, powinno II wydanie (oby się ukazało jak najprędzej!) ukazać się bez rycin, jak oryginał, a czytelnikowi należy pozostawić pole do marzeń. Może lepiej na tem wyjdzie...

Marja Bednarowska.

Dokoła rekonstrukcji gabinetu.

Warszawa. (Tel. wł.) (G.) Wczoraj donosiliśmy, że należy się spodziewać w niedługim czasie rekonstrukcji gabinetu gen. Sikorskiego. Rekonstrukcja ta miałaby na celu zarówno przyciągnięcie pewnych sił fachowych do gabinetu, jak również rozszerzenie podstaw parlamentarnych, na których rząd oprzeć by się chciał w dalszych pracach w zbliżającej się sesji parlamentarnej. Teoretycznie koncepcja ta wygląda prawie że bez zarzutu, faktycznie jednak wedle opinii bardziej demokratycznych kół politycz-

nych zachodzi obawa, że pod wpływem pewnych kroków prawicy i pewnej części Piasta, gen. Sikorski zaangażować się mógłby za daleko w kombinacji prawicowej, a to uniemożliwiłoby istotnie demokratycznej części Sejmu i Senatu popieranie nadal gabinetu Sikorskiego w tym stopniu, w jakim to było możliwe w poprzedniej sesji parlamentarnej. Stwierdzamy to jako nastroje wywołane pewnymi krokami rządu w o-bliczu obrad krakowskich.

Bolszewicka komedia.

NOWY PROCES PRZECIW DUCHOWIEŃSTWU.

Warszawa. (AW.) Dnia 15. bm. odbędzie się przed sądem najwyższym proces patriarchy Tichona i najbliższych jego współpracowników Nikandra, b. zarządcy synodu Gurjewa i biskupa nowogrodzkiego Artynia, którzy są oskarżeni o utrzymywanie stosunków z obcymi państwami, robotę kontrrewolucyjną przeciw ustrojowi sowieckiemu, sprzeciwianie się dekretem władzy czerwonej, wykorzystywanie zabobonów religijnych dla poruszenia wiernych przeciw rządowi itp. Prasa sowiecka przypomina, że Tichon był zaciętym przeciwnikiem władzy sowieckiej, a rząd nazywał rozbójnikiem, grabieżcą itd. Dzien-

niki sowieckie zarzucają podobnie, jak arcyb. Cieplakowi opór przeciw wydawaniu kosztowności kościelnych, następnie, że Tichon utrzymywał łączność z duchowieństwem, będącym na utrzymaniu „Białych Wojsk”. Proces rozpocznie się w tej samej sali, w której zasądzono arc. Cieplaka i towarzyszy, prezesem sądu jest Gałkin, oskarża Krylenko. Obrony podjęli się ci sami „dygnitarze”, co i w procesie arcyb. Cieplaka. O wyroku nie można mieć najmniejszej wątpliwości. O życiu rozstrzygają ci sami mordercy, nastąpiła tylko zmiana, w miejsce księży katolickich są popi prawosławni.

Czyżby nowa wojna?

Armja czerwona na granicy Bessarabji.

Londyn. (AW.) „Morning Post” donosi z Bukaresztu, że na granicy bessarabskiej odbywa się ponowna koncentracja wojsk czerwonych.

Z równobrzmiących depeesz z Belgradu należy wnosić, że Rosja zamierza podjąć kroki agresywne wobec Rumunii.

Sprawa p. Bryla przed sądem przysięgłych.

Dnia 26. kwietnia rozpocznie się przed tu-tejszym sądem przysięgłych rozprawa, mająca za przedmiot skargę p. Bryla przeciw red. dr.

Włodzimierzowi Jampolskiemu z powodu ogłoszonych przezeń, wymierzonych przeciw p. Brylowi artykułów.

Ze spraw polskich.

POSIEDZENIE SEJMU 12. bm.

Warszawa. (Tel. wł.) (G) Przypomnieć należy, że plenum sejmu zbierze się na pierwsze plenarne posiedzenie w czwartek, przyszłego tygodnia tj. 12-go bm. — zaś plenum senatu 19-go bm. Do łaski marszałkowskiej wpłynęło już szereg ustaw między innymi projekt ustawy zabezpieczającej na wypadek bezrobocia oraz projekt ustawy o uposażeniu funkcjonariuszy państwowych oraz wojska.

Pozatem, jak się informujemy, jeszcze przed pierwszym plenarnym posiedzeniem wpłynąć mają niektóre projekty rządowe dotyczące reformy administracji oraz reformy skarbowości.

POPRAWA FINANSÓW PAŃSTWA.

Warszawa. (AW.) Pierwsza emisja złotych bonów skarbowych, wydana w ilości 10 milionów złotych, została już pokryta z nadwyżką. W najbliższym czasie ukaże się druga emisja bonów złotych. Według przewidywań budżetowego na pierwszy kwartał roku bież. uzyskano z projektowanych na 30 miliardów marek podatków bezpośrednich w pierwszych miesiącach 28 miliardów marek, a więc tak znaczne pokrycie, że wszelkie zarzuty, co do sprężystości aparatu skarbowego stają się nieuzasadnione.

O UTWORZENIE WOJEWÓDZTWA KALISKIEGO.

Warszawa. (AW.) „Przegl. Wiecz.” donosi: W związku z projektem nowego podziału admini-

stracyjnego Rządowej rada miasta Kalisza rozpoczęła kroki o powołanie z powrotem do życia województwa Kaliskiego. Starania swe motywuje względami geograficznymi, kulturalnymi i politycznymi.

DZIEŃ 9. W. m. WOLNY OD ZAJĘĆ BIUROWYCH.

Warszawa. (Pat.) Święto Zwiastowania N. P. M. które w roku ubiegłym przypadło na Wielki Tydzień, zgodnie ze zwyczajem przeniesione zostało na poniedziałek po niedzieli przewodniej, tj. na dzień 9. kwietnia. Ponieważ święto to było zawsze uroczystie obchodzone w całej Rzeczypospolitej, w dniu tym biura będą nieczynne.

SPRAWA STATUTU DLA KŁAJPEDY.

Paryż. (Pat.) Rada ambasadorów i komisja Baroché'a powołana do zbadania projektu konwencji w sprawie statutu dla Kłajpedy wysłuchały wczoraj przedstawicieli Litwy. W końcu przyszłego tygodnia lub z początkiem następującego z kolei tygodnia przesłuchani będą przedstawiciele Polski.

SABOTAŻE KOLEJOWE.

Düsseldorfu. (Pat.) Między Werden a Ketwig w chwili przyjazdu pociągu idącego z Essen do Paryża wybuchła podłożona na torze kolejowym bomba. Wypadków z ludźmi nie było. Na funkcjonariuszy kolejowych w Werden nałożono grzywnę 20 milionów marek, na funkcjonariuszy w Ketwig 30 milionów.

ROZSZERZENIE OKUPACJI.

Essen. (AW.) Francuzi rozszerzyli strefę okupacyjną do bram miasta Hagen. W rejonie Hagen i na gościńcu Hagen-Eckesey zauważono pierwsze patrole wojskowe.

Zjazd delegatów „Ognisk” Zw. P. N. S. P.

W dniach 7. i 8. kwietnia br. odbędzie się w sali Rady Miejskiej we Lwowie Zjazd delegatów „Ognisk” Związku P. N. S. P. z województw: lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego. Pierwszy dzień obrad 7. kwietnia godz. 10. przed południem, następującym programem:

- 1) Otwarcie Zjazdu.
- 2) Przemówienie reprezentacyjne.
- 3) Odczyt: „W 150-tą rocznicę Komisji Edukacji Narodowej”.
- 4) Referat: „Warunki nauczania a programy szkolne.”

Wieczorem o godz. 8. Zebranie towarzyskie w salonach Hotelu Krakowskiego.

Drugi dzień obrad 8. kwietnia godz. 10. przed południem:

- 1) Sprawy zawodowe.
- 2) Dyskusja.
- 3) Sprawozdanie z działalności „Ognisk”.
- 4) Sprawozdanie Komisji wnioskowej.
- 5) Wybór Komisji Lwowskiej Zarządu Gł.
- 6) Zamknięcie Zjazdu.

Za Komisję Lwowską Zarządu Głównego Związku P. N. S. P.

Sekretarz:
J. Stankiewicz

Prezes:
Władysław Woźtowicz.

Kronika.

KALENDARZYK.

Dziś rz. kat. NPM. Bolesnej; gr. kat. Sobota walyka. Jutro rz. kat. G. 1 po W. Djontz; gr. kat. Woskr. Hosp. Wschód słońca 4:51, zachód 6:01.

TEATR WIELKI.

Sobota o 3 pop. „Tosca” — wieczór „Orle”.
Niedziela o g. 3 pop. „To co najważniejsze” (po raz ostatni) — wieczór „Hugenoci”.
Poniedziałek „Orle” z pp. Pelińskim i Dębowiczem.
Wtorek „Orle” z pp. Hierowskim i Dębowiczem.
Środa „Orle” z pp. Pelińskim i Dębowiczem.

TEATR MAŁY.

Sobota „Brat marnotrawny”.
Niedziela wieczór „Brat marnotrawny”.
Poniedziałek, wtorek i środa „Brat marnotrawny”.

TEATR NOWOŚCI.

Sobota „Frasquita”.
Niedziela o 3 pop. „Japonka” — wieczór „Frasquita”.
Poniedziałek, wtorek i środa „Frasquita”.

Teatr. art.-liter. „UL”, Ossolińskich 10.

Program świąteczny od 1. do 10. kwietnia rb. Prolog. Wielki dział koncertowy. 10 solowych numerów. Występy francuskiego duetu tanecznego „2 Chatoirs”. Występy Piotra Wolskiego i Marji Mazurkiewicz. Farsa w 1 akcie z francusk. „Wesoły areszt”. Początek o 8 wiecz. Ceny od 3000 do 9000 mkp.

Teatr artyst.-liter. „BAGATELA”, Rejtana 3.

Od 1. kwietnia b. r. Prolog pióra p. Z. Żywickiego wypowie B. Kamiński: Część I. „Ach tak?” Bluetka w 3-ch epizodach pióra Bebe. Część solowa. Keszczki i Faliszewska, tańce. B. Bronowski, B. Kamiński? Gronowski? Część III. „Niespokojna noc” farsa, opracował Bebe. Początek o godz. 8-mej wieczór.

Biuro koncertowe M. Tuerka. Wtorek 10. kwietnia: E. FEUERMANN, wiolonczelista. (Bilety z datą 6. kwietnia, ważne).

Piątek 13. kwietnia: Kwartet czeski SEVCIKA.

We Lwowie.

— Obchód jubileuszowy z okazji 50-lecia pracy dziennikarskiej p. Zygmunta Frylinga, współredaktora „Kurjera Lwowskiego”, urzędującego Syndyka Dziennikarzy Pol. w niedzielę, 8 bm. o godz. 12-tej w południe w Kasynie i Kole lit.-art. Goście mile widziani. Przed tym obchodem odbędzie się doroczne walne zgromadzenie Syndykatu Dziennikarzy Pol. o godz. 10:30 rano, również w gmachu Kasyna.

— Nabożeństwo dziękczynne W niedzielę dn. 8 kwietnia br. o godz. 10 przed południem odbędzie się w tutejszym kościele ewangelickim uroczyste nabożeństwo dziękczynne z powodu przyznania granic wschodnich naszej Ojczyźnie.

Nadesłane.

PODZIĘKOWANIE.

Z głębi serca dziękujemy za współudział w pogrzebie śp. Jerzyny Pożakowskiej, zmarłej nagle w Krakowie 27 bm. wielkiemu duchowieństwu kościoła św. Elżbiety oraz księdzu Lagoszowi i wszystkim, którzy oddali ostatnią usługę. Zrozpaczeni siostra, córka, wnuk, i rodzina.

Mabożeństwo żałobne odbędzie się 9 kwietnia poniedziałek w kościele św. Mikołaja o g. 1/2 do 10 zrana. Irena Steczkowska, Romanowicza 3 u dr. Litwinowicza.

Nowa bitwa pod Wiedniem.

WALKA SOCIALISTÓW Z NARODOWYMI SOCIALISTAMI W PONIEDZIAŁEK WIELKANOCNY.

(Od naszego korespondenta).

Wiedeń, 3-go kwietnia.

Wiedeńczycy spodziewali się prędzej trzęsienia ziemi, aniżeli tego, co przeżyć musieli w wielkanocny poniedziałek. Drugi dzień świąt był tak piękny, że już zrana całe masy wycieczkowców udały się do uroczego Neuwaldegu, by wśród pagórków i dolin spędzić mile czas. Nie przeczuwali jednak, że tak zwani „hackenkreuzlerzy“ z jednej, a socjali demokraci z drugiej strony pagórków odbywają ćwiczenia — polowe! I możeby się na niczem skończyło, gdyby nie to, że jedna partja „manewrując“ zaciekle, zapuściła się na szczyt wzgórza, skąd o zgrozo — spostrzegła swoich przeciwników politycznych! Tu jednak kończy się żart, a zaczyna się smutna rzeczywistość. Oto obie parje spotkawszy się, utworzyły t. zw. „szwarmlinje“ i poczęły strzelać do siebie ponad głowy setek wycieczkowców, którzy w panicznym strachu uciekali, zawdzięczając życie swe cudowi jakiemuś, albo też prędzej — gestemu lasowi. Obie partje były uzbrojone w rewolwery. Strzałów oddano około 150. Kres temu położyła policja, która zawiadomiona telefonicznie o bitwie, przybyła automobilami. Na widok policji obie partje poczęły się cofać, unosząc rannych, których liczba nie jest jeszcze ustalona.

W. E. B.

Przyjazd ameryk. misji handlowej.

Warszawa. (Pat.). 6. b. m. przybyła do Warszawy z Rzymu amerykańska delegacja handlowo-przemysłowa z p. Willis H. Boeth na czele. Jutro udaje się delegacja do Poznania.

Nadesłane.

Żądajcie bezpłatnie!

Prześlijcie nam kartę pocztową ze swym adresem, a w zamian otrzymacie zupełnie bezpłatnie ilustrowany katalog wszelkiego rodzaju wykwintnych wyrobów sukiennych i manufaktury niezbędnych w każdym domu.

W ten sposób zapoznacie się szczegółowo z najlepszymi wyrobami pierwszorzędnych fabryk i tow. akcyjnych i przekonacie się, jaka olbrzymia różnica jest między naszymi cenami fabrycznymi a cenami w Waszej miejscowości.

Adresujcie:

Firma Handlowa
BERNSZTEIN i Ska
Białystok. 2043
składy fabryczne.

Czas odnowić przedpłatę!

Listy z kraju.

POTRZEBY DZISIEJSZEJ WSI.

(Korespondencje własne).

Dobrotwór, w marcu.

Po wielkim wysiłku narodu, przy budowie własnego państwa i w szybkim kołowaniu tworzenia się władz, urzędów, banków i różnych innych instytucji, cały naród inteligentny zabrał się do organizacji. Stworzono różne typy gimnazjów, szkół handlowych, a także podniesiono znacznie wymagania i poziom szkół powszechnych w mieście, zapomniano tylko o naszej wsi.

Rzucono wprawdzie i na nieprzygotowane masy ludu rolnego oganiczając polityczną, ale polityką samą nie zastąpimy mu przecież wszystkich wymagań duchowego rozwoju. W czasie wyborów rzucono setki tysięcy odezw, tygodników między lud, ale nie poinformowano go o wartości głoszonych zasad. Po wyborach nastąpiła na wsi głucha cisza, która pozwala ludowi przekonać się o nicości głoszonych idei i moralnej wartości sezonowych przyjaćciół i przywódców.

Oczywiście, że tego rodzaju organizacja stwarza tylko element w rozwoju niebezpieczny, bo ciemny. W ten sposób względnie ułatwia się drogę dla ciemnych charakterów, które idą między lud po to, by go zdezorientować, a dla państwa stworzyć masę nieobliczalną w przyszłości. Niema dziś wsi, a nawet jednej chaty, gdzieby nie rozprawiano o polityce, partjach, sabotażach, gdzieby się nie roznamietniano wzajemnie różnymi hasłami. Doszło do tego, że kiedy wieś cała chce szkoły, radny tej wsi, należący do innej partji, wszelkimi sposobami stara się, by szkoła nie miała drzewa na opał, lokalu, a w końcu by ją zupełnie zamknąć. Jest to fakt autentyczny i byłby śmieszny, gdyby nie mieścił w sobie tyle tragizmu ubogiej duszy naszego ludu.

Tak samo przedstawia się dziś sprawa wszelkich zdrowych poczynań zbiorowych na wsi. Wszystko rozbija się o politykę, o partje, a kończyć się musi niekiedy, aż interwencją posła danego okręgu. Czas więc najwyższy zaradzić temu złu, szerczącemu się tak szybko wśród, niedawno jeszcze tak prawych charakterów, naszego ludu.

Dawniej, za czasów Austrii, były różne wydawnictwa książek dla ludu, były bardzo cenne „Wydawnictwa dziełek ludowych“, była usilna praca na wsi „Tow. Szk. Lud.“, a dziś, znikły te ciekawe biblioteczki, a praca „T. S. L.“ niestety — poszła ich śladem.

Z jakich przyczyn nastąpił zastój pracy, inteligenta miasta nad ludem rolnym, nie trzeba się rozwodzić. Związują się wprawdzie związki „Młodzieży ludowej“, która pracować poczyna na wsi bardzo chlubnie, praca ta jednak nie sięga zbyt głęboko.

Znaleźć dziś na wsi podręcznik, czy książeczkę traktującą o uprawie łąk, choro bydlę, o uprawie zbóż itp. należy do rzadkości, a przecież nie zapominajmy, że rolnik właśnie w tym kierunku kształcić się powinien, względnie to kształcenie powinno się mu ułatwić.

Lud nasz jest chętny do czytania, do pracy nad sobą, jednakże potrzebuje pomocy. Tworzą się wypożyczalnie książek, okręgowe, wojewódzkie — dla inteligencji, możnaby więc było pomyśleć i o bibliotekach dla ludu, czy wydawnictwach nawet ponownych „dziełek ludowych“, poprzeć akcję (w sejmie) szerszej oświaty ludu, otoczyć opieką nieśmiało poczynania nauczycielstwa na wsi, w urządzaniu przedstawień amatorskich, teatrów i chórow włościańskich, muzyk wiejskich, odczytów itp. — Zarządy „T. S. L.“ i „Kółek rolniczych“ zlustrować, ludzi polityków powyrzucać z tych towarzystw w odpowiednie im miejsca, a lud karmić

zdrową oświatą, odczytami praktycznymi i rozrywkami pożytecznymi.

Jeżeli nie możemy zabronić „gazetkom“ wychwalania zbrodni, zła, które w wyższych umysłach ma niekiedy inne zrozumienie, to przynajmniej skierujmy lud ten na prawą drogę pracy nad sobą, zajmijmy umysł jego nim samym i skłońmy go do odpowiadających mu zajęć umysłowych. Uchronimy go w ten sposób od zniechęcania się do własnego zawodu rolnego, wykorzenimy z duszy jego nicuśność, z jaką odnosi się „wzajemnie“ do inteligenta w mieście. A im prędzej to zrobimy, tem lepiej dla nas.

Stanisław Koprowski
kier. szkoły w Dobrotworze.

SPORT.

Pogoń I — Polonia (Przemyśl). Powyższe zawody rozegrane zostaną w Przemyślu. „Pogoń“ I. wyjeżdża do Przemyśla w niedzielę dnia 8. bm. rano poc. posp. w składzie: Haczewski (M. Kuchar), Olearczyk, Zemanek, Schneider, Wójcicki, Gulicz, Juras, Bacz, Wacek, Garbień, Wieczysty; rezerwowo Aslanowicz. — Wymienieni wyżej gracze przybędą w dniu 8. bm. rano o godz. 7:45 na Gł. Dworzec.

Pogoń II. — Biali. Zawody o mistrz. kl. B rozegrane zostaną między powyższymi drużynami na boisku L. K. S. „Pogoń“ w sobotę, dnia 7. bm. o godz. 4-tej popołudniu.

Zawody budzą niemałe zainteresowanie ze względu na formę, w jakiej znajduje się obecnie II. drużyna „Pogoni“, tem większe, że „Pogoń“ II. wystąpi w składzie nieco silniejszym.

Wstęp na boisko 1000 mk., miejsca siedzące (trybuna) 2000 mk.

I. L. K. S. „Czarni“ donosi: Zebranie sekcji lekko-atletycznej odbędzie się w sobotę 7. bm. o godzinie 7. wieczorem w lokalu klubu ul. Rutowskiego l. 8.

Sekretariat I. L. K. S. „Czarni“ podaje do wiadomości, że od 1. kwietnia lokal klubu otwarty jest od 7—8:30 wieczorem. Tam też przyjmuje się wkładki i wpisy nowych członków.

Zawody w piłce nożnej. Dnia 8. kwietnia br. odbędą się pierwsze zawody w piłce nożnej o mistrzostwo kl. A. okręgu lwowskiego między L. K. S. Lechja a I. L. K. S. Czarni na boisku L. K. S. Pogoń za rogatką stryjską o godzinie 2:30 popołudniu.

Ze względu na nierozegrany wynik między temi drużynami w dniu 2. kwietnia br. w turnieju wielkanocnym budzą te zawody zrozumiałe zainteresowanie.

W tym samym dniu o godzinie 10. rano odbędą się na boisku Pogoni zawody o mistrzostwo kl. B. między Lechją II. — a Czarnymi II.

Walne Zgromadzenie członków Sekcji tenisowej S. T. Ł. i T. odbędzie się dnia 10. bm. o godz. 18:30 przy ul. Pełczyńskiej 57.

Sekcja lekko-atletyczna i Pań Lwowskiego Klubu Sportowego „Strzelec“ zaprasza swych członków oraz sympatyków (ki) na zebranie, które odbędzie się w sobotę 7. bm. o godz. 7-mej wieczorem w lokalu Klubu Zielona l. 7. Sprawy są bardzo ważne, które wymagają obecności wszystkich członków.

OGŁOSZENIA.

Blachę mosiężną i miedzianą

o różnych grubościach oraz miedź rafinowaną w blokach poleca ze składu

Spółka Techniczno-Przemysłowa

R. Godycki — Cwirki i S-ka

Warszawa, ulica Nowowiejska Nr. 14.
Telefon 25-05.

Wyłączne przedstawicielstwo 1367

Ruty miedzi Tow. Ake. w Poznaniu.

Apollo

W piątek 6. i w sobotę 7. kwietnia po raz ostatni

Lew

Hrabina ParyżaWgł. roli MIA MAY
JANIGS, GAJDARÓW

Lew

Od niedzieli 8. bm. II. Serja „Apasz”

3729

Apollo

Czy chcecie
od waszego**Reumatyzmu**grantownie być uwojnień?
Tysiące już wyleczonych!!

Bole w członkach i stawach, spuchnięte członki, okaleczane ręce i nogi, kłucie i bóle w rozmaitych częściach ciała nawet w oczach i w uszach są następstwami cierpienia reumatycznego i gichtycznego

Proponuję Wam do wyleczenia środek naturalny! Żadne lekarstwo uniwersalne, lecz środek leczniczy, jak i łaskawa matka przyroda ofiaruje chorej ludzkości, **Każdemu próba bezpłatna!** Proszę mi napisać natychmiast a wyszlę Wam całkiem bezpłatnie mój środek i moją rozprawę pouczającą. Zostaniecie się moimi wdzięcznymi wolontariuszami.

E. Pasternack, Berlin NO Michaelkirchplatz 13. „Abt. 27”.

3702

GUMY DO ROWERÓW

(Opony i dętki)

1861

światowej MARKI „**EXELSIOR**” po cenach fabrycznych poleca

Przedstawicielstwo i skład fabryczny na Małopolskę

VIOLIN i TISSER — Lwów, Bersteina 1.**Czas odnowić
przedpłatę.**

Posady i prace.

Emerytowany urzędnik państwowy w sile wieku poszukuje stosownego zajęcia na prowincji, jako dozorca w zarządzie dóbr i tym podobne. Tomanek, Komarno.

3732

Kupno i sprzedaż.

Prasy do wyrobu dachówek, Formy do wyrobu rur betonowych, Cement wagonowo, poleca „Pilot” Lwów Batorego 4.

3562

Gatry, Obrabiarki do drewna i żelaza, Motory, Locomobile, Kotły, Maszyny parowe, Pompy parowe, centryfugalne, Maszyny młyńskie, Turbiny, Transmisje, Pasy oraz inne maszyny dla każdego przemysłu i rękodziela po cenach konkurencyjnych dostarcza „PILOT”, Lwów, Batorego 4.

3653

Piękny salon mahoniowy, antyczny, empire, szafka różnane z brązami, gabinet męski do sprzedania. Wiadomość: Plac Mariacki 4, jubiler Jarzyna.

3727

*Ajdanki dla P. T. Postowców runków Policji Państwowych poleca M. Kierski, handel towar. żelaznych, Lwów, paśaz Mikolascha.

3728

Fortepian „Prokscha” najwyższej jakości, krzyżowy, prawie nowy, prawdziwie kupującemu sprzedam korzystnie. Kopernika 26, parter Skleniarski.

3735

**Do
Szanown. Prenumeratorów
„KURJERA LWOWSKIEGO”
Prosimy uprzejmie o jak najrych-
— lejsze nadesłanie prenumeraty —
na kwiecień**

wraz z ewent. zaległością, celem uregulowania nakładu. — Wypłata kwot wpłaconych na czeki Pocztovej Kasy Oszczęd. następuje po upływie 8 do 10 dni, z tego powodu najrychlejsza wysyłka prenumeraty jest wskazana w interesie Szan. Prenumeratorów,

Na czekach lub przekazach wymienić należy, na jaki cel służyć ma nadesłana kwota, prenumerata, ogłoszenie, składki.

Cena pojedynczego numeru 500 m.

Cena prenumeraty wynosi:

We Lwowie miesięcznie do odbierania w administracji „Kurjera Lwowskiego” . . .	11.500 m.
We Lwowie z odcoszeniem do domu	13.000 m.
Z przesyłką pocztową w całej Polsce	13.000 m.
Za granicą miesięcznie	16.000 m.

NIE CZYTAJ!10%prc. OBUWIE SROKOWSKIEGO 10% taniej pierwszej jakości, przyjmuje zamówienia na najnowsze fasony dla P. P. Oficerów. Buty z cholewami i prawidła. Ortopedyczne obuwie wykonuje z gwarancją za dobroć. Każdy może się przekonać **Piotr Srokowski, Lwów Gródecka 29.****SOLEC** Zakład Wód Mineralnych i kąpeli błotnych

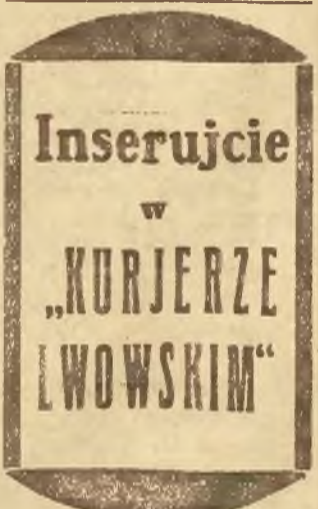
znanych ze swej skuteczności w reumatyzmie, artretyzmie, przymicie, chorobach skórnych, nerwowych, w nadchodzącym sezonie będzie otwarty od 11. maja do 20. września. Informacje i prospekty wysła Zarząd Solca, poczta Solec - Zdrój.

Polecamy ze składnicy do natychmiastowej dostawy:

Motor Körtinga 25 HP. 4 taktowy, 1 cylindr. na ropę za cenę	33,000.000 mk.
Motor Körtinga 12 HP. ssąco gazowy, z generatorami za cenę	16,000.000 mk.
Motor Deutza 15 HP. na naftę, jak nowy za cenę	15,000.000 mk.
Dynamo A. E. G. 110/150 V. 100 Amp. z deską rozdzielczą marmurową i ładownicą do akumulatorów za cenę	12,000.000 mk.
Frezarka pozioma Loewego do metalu za cenę	9,000.000 mk.

Ceny bez zobowiązania z zastrzeżeniem sprzedaży w między czasie. 3731

Biuro techniczne „JAP” Poznań, Św. Marcina 13, tel. 1885.

Gotujcie, smaźcie
i pieczcie tylko na**KUNEROLU**tłuszczu roślinnym
smakoszków 186

Przedstawicielstwo: HENRYKA J. SZIFMANA SYNOWIE, LWÓW.

**Nadzwyczajna
OKAZJA NA LATO!**

Chcąc dać możność każdemu nabyć eleganckiego nieprzemakalnego płaszcza po niedrożej, dostępnej cenie, postaraliśmy się o wyjątkową sprzedaż płaszczy z firmy

J. DESTRIEZ PERE et FILS et C-ie w Paryżu wówczas, gdy kurs franka był u nas niski. Dlatego, też jesteśmy w stanie sprzedać po 215,000 mkp. za sztukę, gdy podług dzisiejszego kursu taki oryg. płaszczy powinien kosztować podwójnie.

Oryginalne francuskie płaszcze tego modelu „MAXIM” 1923 r. (patrz rysunek) są niezbędne podczas deszczu, a w pogodę zastępują najelegantsze okrycia; są również trwałe wnoszeniu na dziesiątki lat, gdyż materiał jest impregnowany. Robota, wykonanie i dodatki wykwiłne. Kolory: popielaty, bez, szary, czarny (nadaje się dla księży), granatowy (dla funkcjonar. policji państw.). Również posiadamy damskie płaszcze po 190,000 mk. za sztukę.

Płaszcze wysyłamy niezwłocznie po otrzymaniu zamówienia piśmiennego z podaniem wzrostu i szerokości w plecach lub nr. 42, 44, 46, 48, 50 i 52 za zaliczeniem (płaci się na poczek przy odbiorze). 2120

UWAGA! Wobec tego, że jedynym źródłem oryginalnych płaszczy jest firma nasza (wszelkie inne płaszcze są nieoryginalne) gwarantujemy naszym Klijentom, że w razie gdy towar się nie podoba, przyjmujemy takowy z powrotem i zwracamy pieniądze.

Zamówienia prosimy adresować: **Dział Płaszczy Nieprzemakalnych Warszawska Spółka Manufakturowa, Warszawa ul. Jasna nr. 18-20. Tel. 243-03 i 171-03.**

Zlecenia hurtowe wykonujemy najdalej do dwóch tygodni od dnia otrzymania zamówienia.